

ved Ejendomsskyldens Ansættelse. Men at Overskyldraadets Afgørelse nu et Aar efter, at man har kunnet vente denne eller har ventet denne, overhovedet skulde kunne faa nogen Indflydelse paa Ejendomsskyldsansættelser for denne Turnus, det er en fuldstændig Umulighed. De kunne faa Indflydelse for de næste Ejendomsskyldsansættelser for de næste 5 Aar, men paa disse kan den ingen Indflydelse faa. Den Vildfarelse, som jeg antager, den ærede Minister lever i, det er, at det ikke gør saa meget til Sagen, om disse Ejendomsskyldsafgørelser komme lidt tidligere eller senere, thi hvad har det til Følge — saaledes forstod jeg den ærede Minister —, det har kun den Følge, at man kommer til at betale efter de foreløbige Ansættelser indtil videre og paa nærmere Afregning. Jeg gad vide, hvor den ærede Minister ser nogen Lovhjemmel for denne Antagelse for Kommuneskatternes Vedkommende. For Statsskatterne er det rigtigt, der staar det ganske udtrykkeligt, at naar Ejendomsskyldsansættelserne ikke ere færdige til den Tid, saa blive de at betale paa senere Afregning. Men i Kommuneskattelovene er der ikke et Ord om noget saadant. Kommuneskatteloven har uden videre forudsat det som givet, at man et Aar senere, naar Kommuneskatterne skulde træde i Kraft, nødvendigvis for længe siden maatte være færdig med dem. Derfor har Kommuneskatteloven ikke et eneste Ord derom, og det føles jo allerede nu: om 14 Dage skulle vi betale efter Ejendomsskylden, skønt den ikke eksisterer, det er Forholdet. Jeg kender allerede et Amtsraad, som paa Grund af Mangel paa Ejendomsskyldens Ansættelse har tilladt sig at ligne det første Halvaars Amtsrepartitionsskattesaftaget alene paa Hartkornet, henvisende til, at næste Halvaar kan Paaligningen regnes om. Den Ytring af den ærede Finansminister har forbavset mig i højeste Grad, at det gjorde ikke noget, man kunde uden videre ligne Ejendomsskylden paa Mellemløbet. Der eksisterer ikke nogen Hjemmel hertil. Muligvis kunne nogle falde paa, at den gamle Hjemmel for, at Betaling skal ske, selv om der rejses en Skatteklage, som findes i vor gode gamle Kommunallov af 6. Juli 1867, ogsaa kunde hjælpe paa denne Vanskelighed. Den indeholder nemlig en Bestemmelse om, at naar Skønsansættelsen af Paaligning efter Formue og Lejlighed er paaklaget til rette vedkommende, til Amtsraadet, saa skal det ikke kunne fritage en Mand for at betale alligevel, han

skal betale, men paa senere Afregning. Denne Bestemmelse gælder imidlertid selvfølgelig ikke for dette Tilfælde. Den gælder absolut, hvor det drejer sig om en Skønssag om, hvor meget der skal betales, men kan aldeles ikke komme til Anvendelse i det Tilfælde, naar man paaligner en Skat, hvortil Grundlaget endnu mangler. Denne Ytring af den ærede Finansminister skulde, selv om den indeholdt noget efter min Mening absolut urigtigt, sandelig ikke i og for sig have foranlediget mig til at tage Ordet, men vi maa erindre, at de Ord, som her blive talte, lyde videre omkring, og at om 14 Dage 1,200 Landkommuner staa uden Grundlag for Paaligningen efter Kommune-loven, for saa vidt som Ejendomsskylden i disse Landkommuner endnu ikke er afgjort. Det er Rækkevidden deraf, og det er derfor, jeg har taget Ordet og ingenlunde for at udjævne en Meningsforskel med den højtærede Finansminister. Jeg nævnedes allerede, at et Amtsraad har bøjet udenom Vanskeligheden ved at tillade sig den Ulovlighed at opkræve paa een Basis for det første Halvaar og paa en anden Basis for det andet Halvaar. Det har det tilladt sig af Nød og Trang, men hvorledes staa de Landkommuner, der fra 1. April skulle ligne efter en Ejendomsskyld, der ikke eksisterer?

Finansministeren (*Vilhelm Lassen*):

Jeg skal ikke optage nogen lang Debat med det ærede 11te kongevalgte Medlem (Estrup) om denne Sag. Maaske har det ærede Medlem for saa vidt Ret, at der kan foreligge en Fortalelse af mig — ikke at jeg mener, at jeg har haft Uret —, men Sagen er den, at Spørgsmaalet om den kommunale Skat sorterer ikke under Finansministeren, men under Indenrigsministeren, og det var kun, fordi det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) drog den Sag frem, at jeg kom ind paa at omtale den. Jeg skal derfor ikke optage nogen lang Debat med det ærede 11te kongevalgte Medlem, men jeg tror dog, at det ærede Medlem har ganske Uret, naar han siger, at Vurdering til Ejendomsskyld ikke eksisterer i 1200 Kommuner, fordi Overskyldraadets Kendelser over de Klager, der ere indkomne, ikke ere afgjorte. Endelig Afgørelse foreligger for Ejendomsskyldens Vedkommende for alle de Ejendomme, over hvis Vurdering Klage ikke er ført — derom er der ikke Tvivl —, og det er jo saa langt, langt det store Tal af Ejendomme. Der er adskil-